

MON SOMNI

Jo no he sortit jamai de Catalunya:
sempre en ma vila o sempre aquí a ciutat;
mes, somniant tota hora en terra llunya,
molts anys, de pensament, he viatjat.

Ohè, nacions d'Europa benvolgudes!
Ohè, germans grans de ma nació!
Si en el real me sou inconegudes,
prou us coneix a totes ma il·lusió.

Jo he conegut la França populosa,
la Itàlia de planures floreixents
i el cor de l'Alemanya nuvolosa,
la terra dels poetes somnolents.

Suïssa, oh tu Suïssa celebrada:
jo he conegut tos llacs, tes valls frescals
i els teus turons de testa platejada,
gegants entre les obres naturals.

També t'he somniat, oh Grècia amiga,
bressol de tot un poble ja caigut,
record vivent de la creença antiga
que enyora el nostre poble descregut.

Alçant el vol, lleuger com oreneta,
he creuat mars, cercant nous horitzons,
i ha amorosit mes ànsies de poeta
la idea de revivre en altres mons.

Oh, mon anhel, desig de juvenesa
que endolces el meu cor fantasiant;
tu "lograràs" que fins a la vellesa
floreixi la meva ànima d'infant.

Això em farà renéixer l'esperança,
com arbre en son terror sempre enclavat;
i s'alçaran mos cants en alabança
del Déu que en tan bona hora m'ha creat.

I així, també com arbre que s'aferra,
jo donaré amb mes obres el fruit d'or;
mes sempre somniant en llunya terra
que sols amb l'ideal pot vèncer el cor.

PLÀCID VIDAL